

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 29

SURAH al-Ankabut

Kapitelnamn: *Surat al-Ankabut* vilket betyder "Spindeln". Den består av 69 verser och uppenbarades i Mekka.

Kapitlet tar sitt namn från liknelsen om spindeln och dess svaga hus, som används som en bild för avgudadyrkan: den som sätter något vid Guds sida bygger sin tillvaro på något lika bräckligt som en spindelväv. *Al-Ankabut* behandlar prövningar och motgångar som de troende möter, och betonar att dessa är en del av Guds plan för att skilja mellan de uppriktiga och de falska. Det innehåller också berättelser om tidigare profeter och deras folk – bland annat Nuh, Ibrahim, Lut och Musa – som exempel på uthållighet och Guds hjälp.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Alif lam meem. (1) TROR människorna att de efter att ha förklarat "Vi tror" skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar (2) Men Vi satte deras föregångare på prov [och Guds vägar kommer att förbli desamma]; Gud vet vilka de sanna och uppriktiga är och Han vet vilka som ljuger. (3) Eller tror de som gör orätt att de skall undgå Vår [uppmärksamhet]? Då dömer de illa! (4) Den som med hopp ser fram emot mötet med Gud [kan vara

förvissad om] att den av Gud utsatta [dagen för räkenskap] skall komma. – Han är Den som hör allt, vet allt! (5) Och den som strävar och kämpar [med Gud för ögonen] strävar och kämpar för sitt eget bästa; Gud är Sig själv nog och har inte behov av [någon eller något i] Sin skapelse. (6) Och för dem som tror och lever rättskaffens skall Vi stryka ut deras dåliga handlingar [ur deras bok] och Vi skall belöna dem efter deras bästa handlingar! (7) Vi har anbefallt människan [att vara] god mot sina föräldrar; men om [dina föräldrar] vill förmå dig att sätta något som du inte har kunskap om vid Min sida, skall du inte lyda dem. Till Mig skall ni föras åter och Jag skall låta er veta vad era handlingar [var värda]. (8) Och de som antar tron och lever rättskaffens skall Vi sannerligen innesluta i de rättfärdigas [gemenskap]. (9) BLAND människorna finns de som säger "Vi tror på Gud"; men när de lider orätt för sin tro ser de i människornas förföljelser ett Guds straff [och sviktar i tron]; men om din Herre ger [de troende] seger säger de helt säkert: "[Kom ihåg att] vi stod på er sida!" Skulle Gud inte veta vad Hans skapade varelser gömmer i sitt innersta (10) Helt visst känner Gud de troende och lika visst känner Han hycklarna. (11) Och förnekarna av sanningen säger till de troende: "Följ vår väg så skall vi ta på oss era synder!" Men de kan inte ta på sig [dessa troendes] synder – vad de säger är ren lögn! (12) De skall sannerligen få bära sina egna bördor och [andra] bördor i tillägg till sina egna; och på Uppståndelsens dag skall de helt visst få stå till svars för de [lögner] som de diktade upp. (13) OCH VI sände Noa till hans folk och han blev hos dem niohundrafemtio år, och de dränktes av [den stora] floden, djupt sjunkna i synd som de var. (14) Men Vi räddade honom och dem som var med honom i arken; Vi gjorde detta till ett tecken för alla folk. (15) OCH [MINNS] Abraham som sade till sitt folk: "Dyrka Gud och frukta Honom! [Ni skulle inse att] detta är bäst för er, om ni visste [skillnaden mellan rätt och orätt]!" (16) De som ni dyrkar i Guds ställe är bara bilder utan liv, och [på så sätt] ger ni verklighet åt en lögn. De som ni tillber i Guds ställe kan inte sörja för era behov. Be därför Gud om er försörjning, dyrka Honom och tacka Honom; det är till Honom ni skall föras åter. (17) Och kallar ni [mig] lögnare, så har [andra] folk före er beskyllt [sina profeter] för lögn. Och på Sändebudet har ingen annan uppgift [lagts] än att med klarhet framföra [sitt budskap]." (18) SER INTE [förnekarna av sanningen de spår som visar] hur Gud inleder skapelsen? När tiden är inne skall Han förnya den? Detta är lätt för Gud. (19) Säg: "Gå ut i världen och se [dessa spår som visar] hur Han har inlett skapandet! – Till sist, när tiden är inne, skall Gud frambringa den sista skapelsen. Gud har allting i Sin makt. (20) Han straffar den Han vill och förbarmar sig över den Han vill och till Honom skall ni föras åter; (21) och ni kan inte trotsa [Hans vilja] vare sig på jorden eller i himlen, och ni har ingen annan beskyddare eller hjälpare än Gud."

(22) De som framhärdar i att förneka sanningen i Guds budskap och [människans kommande] möte med Honom, för dem är allt hopp om Min nåd och Min barmhärtighet ute och [i det kommande livet] väntar dem ett svårt lidande. (23) [ABRAHAM] folk svarade honom inte, men [några] sade [till de andra]: "Döda honom eller bränn honom [på bål]!" - men Gud räddade honom undan elden. I detta ligger förvisso budskap till människor som vill tro! (24) Och [Abraham] sade: "[Det är inte av egen övertygelse som] ni i Guds ställe dyrkar dessa avgudar, [utan] på grund av de känslor av vänskap [och solidaritet] som förenar er i detta liv. Men på Uppståndelsens dag skall ni ta avstånd från varandra och förbanna varandra, och Elden skall bli er slutliga hemvist och [där] skall ingen hjälpa er. (25) Lot, [den ende] som trodde på honom, sade: "Jag vill lämna ondskans rike och vända åter till min Herre. Det är Han som är den Allsmäktige, den Vise!" (26) Och Vi skänkte [Abraham sonen] Isak och [sonsonen] Jakob och kallade flera av hans efterkommande till profeter och skänkte dem uppenbarelsen. Och Vi gav honom hans lön i denna värld och i det kommande livet har han sin plats bland de rättfärdiga. (27) OCH [MINNS] att Lot sade till sitt folk: "Ni begår sådana skamlösa handlingar som ingen i världen någonsin begått före er! (28) Ni nalkas ju män, [upptända av lust], och går tvärs emot naturens vägar. Och ni gör det [öppet], när ni samlas till era skamliga sammankomster!" Hans folks enda svar var: "Be då Gud straffa oss, om du talar sanning!" (29) [Då] bad han: "Herre! Hjälp mig mot dem som stör ordningen på jorden och sprider [sådant] sedefördärv!" (30) Och när Våra sändebud kom till Abraham med det glada budskapet [om Isaks födelse], sade de: "Vi skall förinta folket i detta land; de är sannerligen onda människor." (31) [Abraham] sade: "Lot är [bosatt] där" - och de svarade: "Vi vet mycket väl vem som bor där; vi skall helt visst rädda honom och [hela] hans familj med undantag av hans hustru, som skall vara bland dem som blir kvar." (32) Och när Våra sändebud kom till Lot såg han att han inte hade möjlighet att skydda dem och blev bedrövad; men de sade: "Var inte bekymrad och sörj inte! Vi skall rädda dig och de dina utom din hustru, som är bland dem som skall bli kvar. (33) Vi är utsända [för att låta] ett straff från ovan [drabba] folket i detta land på grund av deras synd och deras trots." (34) Och av [detta straff] har Vi efterlämnat spår som ett tydligt tecken för dem som använder sitt förstånd. (35) TILL [folket i] Madyan [sände Vi] deras broder Shu`ayb. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk, och tänk på den Yttersta dagen! Sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden!" (36) Men de kallade honom lögnare. Då drabbades de av ett jordskalv och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem. (37) OCH [VI lät även stammarna] Aad och Thamud gå under, vilket ni lätt kan se av [vad som återstår av] deras boplatser. Djävulen skönmålade för dem deras handlingar och spärrade

[Guds] väg för dem, trots att de var klarsynta människor. (38) Och Qarun och Farao och Haman [lät Vi gå under på liknande sätt]. Moses kom till dem med bevis [för sanningen], men i sitt högmod [vände de honom ryggen]; [Vårt straff] kunde de emellertid inte komma undan. (39) Var och en av [dessa förnekare] straffade Vi för hans synd. Mot några av dem sände Vi en fruktansvärd orkan, några gick under i [en katastrof åtföljd av] ett [underjordiskt] då, några slukades av jorden och några dränkte Vi [i havet]. Gud gjorde dem ingen orätt – det var de som gjorde sig själva orätt. (40) DE SOM tar andra än Gud till beskyddare kan liknas vid spindeln som väljer det allra bräckligaste hus till sin bostad. Om de bara visste [vilket bräckligt skydd de får]! (41) Gud vet vad de anropar i Hans ställe; Han är den Allsmäktige, den Vise. (42) Dessa liknelser framställer Vi för människorna, men bara de som har [sann] kunskap förstår dem helt och fullt, (43) [de som vet] att Gud har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte. I detta ligger helt visst ett budskap till dem som tror. (44) LÄS VAD som har uppenbarats för dig av denna Skrift och förrätta bönen. Bönen avhåller [den bedjande] från skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft. Men först och störst är åkallandet av Guds namn. Och Gud vet vad ni gör. (45) Och ge er inte in i diskussioner med efterföljarna av tidigare uppenbarelser annat än på det hövligaste och mest hänsynsfulla sätt – utom med sådana bland dem som vill väcka förargelse – och säg: "Vi tror på det som har uppenbarats för oss och det som har uppenbarats för er, och vår Gud och er Gud är en och samme Gud och vi underkastar oss Hans vilja." (46) Det är så som Vi har uppenbarat Skriften för dig, och de som [i äldre tider] mottog uppenbarelsen tror på den, och bland dessa [andra] finns de som tror på den. Ingen avvisar [mot bättre vetande] Våra budskap utom de som är beredda att förneka [den uppenbara] sanningen. (47) Du har aldrig läst upp [något ur en] uppenbarad Skrift innan denna [uppenbarades för dig]; inte heller har du egenhändigt skrivit ned något [ur en Skrift]; annars kunde de som ifrågasätter [uppenbarelsens sanning] haft fog för sina tvivel. (48) Nej, denna [Skrift] utgörs av budskap vars innebörd är klar för dem som har hjärtan upplysta av verklig kunskap, och ingen avvisar [mot bättre vetande] Våra budskap utom de orättfärdiga. (49) Och de säger: "Varför har hans Herre inte gett honom ett tecken?" Säg: "Gud ensam råder över tecken och under; jag är ingenting mer än en varnare, som varnar klart och entydigt." (50) Är det inte nog för dem att Vi har uppenbarat för dig [denna] Skrift [så att] den kan läsas upp för dem? I den ligger nåd och en påminnelse till dem som vill tro. (51) Säg [till förnekarna och tvivlarna]: "Utöver Gud behövs inga vittnen mellan mig och er. Han känner allt i himlarna och på jorden; och de som framhärdar i att tro på lögnen och att förneka Gud är de som skall stå som förlorare. (52) Och de

[låtsas] önska att du skall skynda på straffet, som redan skulle ha drabbat dem om inte [Gud] hade utsatt en frist. Men det kommer med säkerhet att drabba dem och det [skall ske] plötsligt, när de minst anar det. (53) Ja, de [säger sig] önska att du skall skynda på straffet. Men helvetet skall omsluta dem som förnekade sanningen (54) en Dag då plågorna skall täcka dem ovanifrån och [stiga upp] från fotsulorna och [en röst] skall säga: "Smaka [frukten] av era handlingar!" (55) MINA troende tjänare! Min jord är vid nog - [bege er dit där ni fritt kan] dyrka Mig! (56) Varje människa skall smaka döden. Därefter skall ni föras åter till Oss, (57) och åt dem som valde tron och levde ett rättskaffens liv skall Vi skänka de högst belägna boningarna i paradiset med bäckar porlande nedanför, där de skall förbli till evig tid. En härlig belöning för deras möda, (58) de som höll ut i motgången och som satte sin lit till sin Herre! (59) Hur många varelser saknar inte förmåga att sörja för sig själva! Gud sörjer för dem liksom för er. Han är Den som hör allt, vet allt. (60) Och om du frågar [människorna]: "Vem är det som har skapat himlarna och jorden och underordnat solen och månen [under Sina lagar]?" svarar de säkerligen: "Det är Gud." Hur förvirrade är inte deras begrepp! (61) Gud ger den Han vill av Sina tjänare riklig och den [Han vill] knappare utkomst. Gud har full kunskap om allt. (62) Och om du frågar: "Vem låter regn strömma från skyn och ger med detta nytt liv åt den jord som varit död?" svarar de säkerligen: "Gud." Säg: "Gud ske lov och pris!" Men de flesta [människor] använder inte sitt förstånd. (63) Detta jordiska liv är [knappast mer än] lek och flyktig glädje, men i evighetens boningar [väntar] livet i dess fullhet. Ack, om de visste...! (64) När de [skall företa en sjöresa och] går ombord, ber de om Guds [beskydd] med ren och uppriktig tro; men när Han har låtit dem [oskadda] stiga i land, sätter de gudar vid Hans sida (65) och visar därmed sin brist på tacksamhet för den [nåd] Vi har skänkt dem, och går [på nytt helt] upp i de jordiska fröjderna. Men en dag skall de få veta [sanningen]. (66) Har de inte sett att Vi har gjort [deras stad] till en säker tillflykt, medan övergrepp mot människor [och deras egendom ständigt] äger rum runt omkring dem? Kan de ändå [fortsätta att] tro på lögnen och förneka Guds välgärningar (67) Och vem är orättfärdigare än den som sätter ihop lögner om Gud eller förnekar sanningen när den når honom? Är inte helvetet ett [lämpligt] tillhåll för [dessa] förnekare (68) Men dem som strävar och kämpar för Vår sak skall Vi sannerligen leda på de vägar som för till Oss. Gud är alltid med dem som gör det goda och det rätta. (69)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 30](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 28»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)